

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Miklós Endre ügyvéd által képviselt felperesnek a Dél-dunántúli Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen rokkantsági nyugdíj megszüntetése tárgyában hozott társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 2007. március 8. napján kelt 5.K.406/2006/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 5.K.406/2006/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2001. november 1. napjától III. csoportú rokkantsági nyugdíjban részesült.

Állapotának soros felülvizsgálata során az OOSZI elsőfokú és másodfokú orvosi bizottságai megállapították, hogy a felperes munkaképesség-csökkenésének mértéke össz-szervezeti szempontból - 2006. március 1. napjától véleményezhetően - 50 %-os. Erre tekintettel a felperes részére korábban megállapított rokkantsági nyugdíj folyósítását az alperes a 13-07453/2001-59. számú elsőfokú határozatával 2006. április 1. napjától megszüntette, azon indokolással, hogy a felperes munkaképesség-csökkenése a 67 %-os mértéket már nem éri el.

Az elsőfokú határozatot a felperes fellebbezése folytán eljárt másodfokú hatóság 64. sorszámú másodfokú határozatával helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozatok felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte.

Előadta, hogy egészségi állapotában lényeges változás nem történt, a végtag-rövidülés változatlanul fennáll, és ennek okán mozgáskorlátozottsága is.

A megyei munkaügyi bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte, és azt elutasította.

Ítéletének indokolásában a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény /a továbbiakban: Tny./ 23. § /1/ bekezdésére, 30. § /1/ bekezdésére, valamint a Tny. végrehajtására kiadott 168/1997. /X. 6./ Kormányrendelet /a továbbiakban: Vhr./ 24. § /1/ bekezdésére hivatkozott.

Megállapította, hogy a kiegészítésekkel együtt aggálytalan és ellentmondásmentes szakértői vélemény alapján a felperes hivatkozásával ellentétben egészségi állapota a 2004. évben végzett vizsgálatok alkalmával rögzítettekhez képest változott, abban releváns állapotjavulás következett be.

A szakértő e körben kellően megindokolta, hogy a 2001. évben történt zsírembólia utáni állapotot öt év elteltével már nem kell figyelembe venni, és a testi vizsgálat 2004. és 2006. évben rögzített adataiból megállapítható, hogy a felperesnél a csípőmozgások kötöttsége és az izomsorvadás már nem áll fenn, így a felperes mozgáskorlátozottsága számottevően enyhült; a felperes munkaképesség-csökkenése jelenleg már csak 50 %-os mértékben állapítható meg.

Erre tekintettel a megyei munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes rokkantsági nyugdíját megszüntető alperesi határozat nem volt jogszabálysértő, a felperes nyugdíjának folyósítását a tényleges állapotjavulás miatt szüntette meg az alperes.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, és annak megállapítását kérte, hogy legalább 67 %-os munkaképesség-csökkenéssel rendelkezik, 2006. április 1. napjától.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Tny. 23. §-ában foglaltakat, azt ugyanis az eljáró hatóságok és a munkaügyi bíróság nem alkalmazta, mivel a felperes rokkantsági nyugdíjra jogosult, olyan munkaképesség-csökkenéssel rendelkezik, amely arra megadja az alapot.

Kifejtette, hogy a vizsgálatok között eltelt időben a jogszabály nem változott, és nem változott az a tény sem, hogy a felperes bal alsó végtagjának mozgáskorlátozottsága megalapozza a III. csoportú rokkantságot; ez a folyamat végleges és visszafordíthatatlan.

Kifogásolta, hogy a munkaügyi bíróság az ítélet alapját képező szakértői vélemény felülvéleményezését nem rendelte el.

Arra hivatkozott, hogy a jelen ügyben kirendelt és eljáró igazságügyi orvos-szakértő által adott vélemény a szöveg tartalmában és formájában teljesen megegyezett a korábban előterjesztett szakértői véleménnyel.

2003. évben ezen szakvélemény ezt az állapotot véglegesnek és visszafordíthatatlannak rögzítette. Ilyen ellentmondás mellett mindenképp a szakértői vélemény felülvéleményezésének lett volna helye, amelyre nem került sor.

A felperes álláspontja szerint az új eljárás keretében szükséges, és nem mellőzhető az ellenőrző szakértői vélemény beszerzése.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei munkaügyi bíróság megfelelő alapossággal feltárta az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le.

A perben rendelkezésre állt adatok tanúsága szerint a rokkantsági nyugdíjban részesülő felperes soros orvosi felülvizsgálata során az OOSZI orvosi bizottsága - a 2006. február 15-én elvégzett vizsgálat alapján - a felperes munkaképesség-csökkenésének mértékét össz-szervezeti szempontból 50 %-ban állapította meg, amely 2006. március 1. napjától véleményezhető.

Ezen orvosi szakvéleményre tekintettel - amely az alperesi eljárásban a Tny. 72. §-a alapján kizárólagosan figyelembe veendő és irányadó volt - az elsőfokú hatóság a 2006. február 20-án kelt határozatával a Vhr. 24. § /1/ bekezdésének megfelelő időpontban, azaz a határozat keltét követő második hónap első napjától - 2006. április 1. napjától - intézkedett a felperes rokkantsági nyugdíjának megszüntetéséről.

A felperes fellebbezett a határozat ellen. A másodfokú eljárás során az OOSZI másodfokú bizottsága - az elsőfokú orvosi bizottsággal egyezően - a 2006. március 30. napján kelt szakvéleményében szintén 50 %-os mértékben véleményezte a felperes munkaképesség-csökkenésének mértékét; ennek alapján hozott a másodfokú hatóság helybenhagyó határozatot a rokkantsági nyugdíj megszüntetését illetően.

Helyesen, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el a megyei munkaügyi bíróság akkor, amikor a felperes indítványára a perben igazságügyi szakértő véleményét szerezte be a felperes munkaképesség-csökkenése mértékének megállapítása érdekében.

Az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Kaposvári Intézete 2006. november 29-én kelt szakvéleményében egyértelműen rögzítette, hogy „a felperes egészségi állapota alapján össz-szervezeti

munkaképesség-csökkenése, az alperes által megbízott orvosi bizottságok vizsgálatainak időpontjában is, 50 %-ban volt véleményezhető. A bizottságok a szakma szabályai szerint állapították meg munkaképesség-csökkenését."

Ezen szakértői véleményekből következően a rokkantsági nyugdíj folyósításának Tny. 23. § /1/ bekezdése szerinti egyik feltétele - a legalább 67 %-os munkaképesség-csökkenés fennállta - a felperesnél nem állapítható meg, így a Tny. 30. § /1/ bekezdése alkalmazásának, azaz a rokkantsági nyugdíjra jogosultság megszüntetésének volt helye.

Megalapozatlanul hivatkozott tehát a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a megyei munkaügyi bíróság nem alkalmazta a Tny. 23. § /1/ bekezdésében foglalt rendelkezéseket. A bíróság a rokkantsági nyugdíjra való jogosultság fennállta szempontjából vizsgálta az ott meghatározottakat, és a bizonyítási eljárás eredményeként értékelte is azt.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a perben rendelkezésre állt orvos-szakértői vélemények között nem volt feloldandó ellentmondás, így a felülvéleményezés indokoltsága sem állt fenn.

A közigazgatási eljárásban beszerzett, a keresettel támadott határozatok alapjául szolgáló /Tny. 72. §/ szakvélemények a perben kirendelt igazságügyi orvos-szakértő szakvéleményével összhangban álltak, egybehangzóan 50 %-os mértékben rögzítették a felperes munkaképesség-csökkenését. Ilyen tényállás mellett további bizonyítás elrendelése, újabb orvosi szakvélemény beszerzése szükségtelen és indokolatlan volt.

A Pp. 183. § /2/ bekezdése értelmében a bíróság szakértői testületet akkor rendelhet ki, ha a perben felmerülő szakkérdés a 182. § alapján - két egymástól független szakvélemény előterjesztése után -, a kirendelt szakértők személyes meghallgatása során sem tisztázható.

Egyértelműen megállapítható volt, hogy ellentmondás hiányában felülvéleményezésre nem kerülhetett sor, ennek érdekében a megyei munkaügyi bíróság jogszerűen nem intézkedhetett.

Kiemeli azt is a Legfelsőbb Bíróság, hogy a jelen eljárás során rendelkezésre állt közigazgatási eljárásbeli és perbeli orvos-szakértői véleményeket nem a korábban, a rokkantsági nyugdíj megállapításakor keletkezett orvos-szakértői véleményekkel kellett összevetni, hiszen a perbeli eljárás tárgya nem a rokkantsági nyugdíj megállapítása volt.

A már megállapított rokkantsági nyugdíj időszakos felülvizsgálata során az orvosi bizottság a felperesnél állapotjavulást tapasztalt, amelyet a további orvos-szakértői vélemények is megerősítettek; erre való tekintettel a rokkantsági nyugdíj további folyósításához

szükséges 67 %-os munkaképesség-csökkenést véleményezni nem tudták, hanem azt 50 %-os mértékben határozták meg. Így a felperesnek a rokkantsági nyugdíjra való jogosultsága megszűnt, jogszerűen intézkedtek az alperesi hatóságok annak megszüntetéséről.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint kötelezte.

Az eljárás a Tny. 81. §-ának megfelelően illetékmentes.

Budapest, 2008. május 7.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő